

[Simensen.]

tat på dette område må være nødvendigst senest i forbindelse med en skattereforms endelige gennemførelse.

Endelig skal vi pege på nødvendigheden af stimulering af den private opsparing. Det er jo et emne, som meget ofte bliver fremhævet, og der blev talt meget om det under drøftelserne i sidste uge omkring PP II-planen, men det er, som om dette folketing ikke rigtig har haft en vilje til at gøre noget for at stimulere den private opsparing. Også her har vi som bekendt et forslag, som ikke mødte megen velvilje under behandlingen her i tinget for kort tid siden. Vi betragter det imidlertid som afgørende — og vi har jo også på andre områder set eksempler på, at der er tale om en modningsproces — at vi efterhånden besinder os på i dette folketing at gøre en virkelig energisk indsats for at stimulere den private opsparing.

Ser vi på selve afgiftsbuketten som den del af oplægget, der skal tages stilling til i de kommende timer og dage, er det naturligvis ikke nogen behagelig pille for nogen at sluge, men der er for os at se to væsentlige ting ved denne afgiftsbuket, som får den til at adskille sig fra mange tidligere afgiftsbuketter. Det første er dette, at dens provenu ikke går til dækning af øgede statsudgifter. Det andet er, at flere af forslagene — og det er selvfølgelig dem, der virker hårdest — er af midlertidig karakter. Man kunne måske føje til, at måske burde de alle sammen i virkeligheden være midlertidige.

Med det uhyggelige betalingsbalanceunderskud, vi står over for, kan ingen ansvarlig undgå at medvirke til foranstaltninger til begrænsning af dette betalingsbalanceunderskud. Den løsning, Italien valgte, er jo i modstrid med EEF-forpligtelserne, men ikke alene det: den har vel egentlig også som resultat haft — hr. Christophersen berørte det en smule — at Italien i en vis udstrækning er sat under administration, og set i forhold hertil må det være afgørende at finde løsninger, som bevirker, at vi her i samfundet er i stand til selv at løse vores problemer uden indblanding udefra.

Ser man på de forslag, regeringen har præsenteret, må det være naturligt at spørge: hvilke valutamæssige virkninger vil der egentlig blive tale om? Nok er der i høj grad

tale om varer, som importeres, men vil forslagene have tilstrækkelig virkning? Man må også videre spørge: hvordan vil de reelle finanspolitiske virkninger være? Det er et forhold, som vi lægger megen vægt på at få en grundig belysning af under udvalgsarbejdet. Hvad de finanspolitiske virkninger angår, må vi her igen pege på de udtalelser, som vi for nogle måneder siden fik fra det økonomiske råd, hvor man netop pegede på, at reduktionen af de offentlige budgetter var det bedste instrument i den almindelige økonomiske situation, fordi det havde den største kontraktive virkning.

Jeg skal ikke her i detaljer kommentere de enkelte afgiftsforslag. Dels er de, som flere har været inde på, meget nye for os, dels egner de sig vel også bedst til udvalgsarbejdet i de kommende timer. Vi er enige i, at skal der være en valutamæssig forbedring af en vis størrelse, er afgiftsstigninger selvfølgelig nødvendige. På den anden side må vi naturligvis ikke ende med at slå enkeltbrancher i stykker, og vi må derfor under udvalgsarbejdet have en grundig vurdering af, hvordan disse ting vil virke for virksomhederne og beskæftigelsen.

De kraftige forhøjelser af registreringsafgift af motorkøretøjer er vel det forslag, som i den forbindelse skinner kraftigst i øjnene, men her har vi noteret os finansministerens bemærkninger om mulighed for henstand med betaling af afgifter, såfremt der er særlige forhold, der taler derfor. Også dette må vi have en grundig drøftelse af i udvalget.

For ikke at reducere forslagenes virkning er vi indstillet på en hurtig behandling, dog selvfølgelig således at vi har sikkerhed for, at der som sagt ikke øves vold over for enkeltbrancher med svigtende beskæftigelse til følge.

Vi må således konkludere, at der skal foretages drastiske indgreb for at løse vore økonomiske problemer. Vi er indstillet på at tage et medansvar for løsningen af disse, som jeg nævnte før, såfremt vi kan få den tilstrækkelige indflydelse på det endelige resultat. Men vor stilling, når der skal stemmes om afgiftsforslagene, vil afhænge af de garantier, regeringen vil kunne give os. Vi ønsker sikkerhed for, at andre partier ikke fortsat får lov til at spærre for de nødvendige besparelser. Vi ønsker også sikkerhed